

32003R1139

L 160/22

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

28.6.2003

**REGULAMENTUL (CE) NR. 1139/2003 AL COMISIEI
din 27 iunie 2003**

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului privind
programele de monitorizare și materialele specificate cu grad ridicat de risc**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor norme pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1053/2003 al Comisiei ⁽²⁾, în special articolul 23,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 999/2001 stabilește normele de monitorizare a encefalopatiilor spongiforme transmisibile (EST) la ovine și caprine, în special cele privind monitorizarea unui eșantion de animale nesacrificate pentru consumul uman. Este necesar să se precizeze definiția grupului de animale respectiv, în scopul evitării unei alegeri inadecvate a eșantioanelor.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 999/2001 prevede măsuri de eradicare după confirmarea EST la ovine și caprine. Animalele distruse în cadrul unor astfel de măsuri trebuie să facă obiectul unor teste precise, în scopul culegerii de informații epidemiologice.
- (3) Teoretic este posibil ca ESB să fie prezentă la ovine și caprine. Metodele uzuale nu permit să se distingă, la aceste animale, o infecție cu ESB de o infecție cu scrapie. În cazul acestor două boli, nivelul de infecțiozitate din ileon este semnificativ încă din stadiul precoce al infecției. Ca o măsură de precauție, ileonul ovinelor și caprinelor de toate vârstele trebuie adăugat pe lista materialelor specificate cu grad ridicat de risc.
- (4) În avizul privind distribuția tisulară a infecțiozității EST la erbivore, adoptat la 7 și 8 noiembrie 2002, Comitetul științific director (CSD) a recomandat ca amigdalele bovinelor de toate vârstele să fie considerate ca o sursă de risc de encefalopatie spongiformă bovină (ESB).
- (5) CSD a declarat că, în scopul eliminării riscurilor ESB, la prelevarea cărnii pentru consumul uman de pe capul și limba bovinelor, trebuie evitată contaminarea cu țesuturi ale sistemului nervos central și cu materiale amigdaliene.

- (6) Starea capetelor depinde în primul rând de manipularea atentă a acestora și de închiderea ermetică a orificiului frontal și a celui occipital. În consecință, în abatoarele și secțiile de tranșare special autorizate trebuie să se introducă sisteme de control.
- (7) Normele care se aplică expedierii spre alte state membre a carcaselor, semicarcaselor și sferturilor de carcace care nu conțin alte materiale specificate cu grad ridicat de risc decât coloana vertebrală, fără autorizația prealabilă a statelor respective, trebuie să fie extinse la semicarcasele tranșate în cel mult bucăți pentru vânzare en gros, în scopul luării în considerare a schimburilor reale dintre statele membre.
- (8) Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 808/2003 al Comisiei ⁽⁴⁾, stabilește normele sanitare și de sănătate animală care se aplică în cazul colectării, transportului, depozitării, manipularii, transformării și utilizării sau eliminării tuturor subproduselor de origine animală care nu sunt destinate consumului uman, inclusiv introducerii pe piață și, în anumite cazuri specifice, exportului și tranzitului acestora. În consecință, normele speciale stabilite pentru retragerea și distrugerea acestor produse la anexa XI la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 trebuie să fie abrogate.
- (9) Este prin urmare necesar să se modifice Regulamentul (CE) nr. 999/2001 în consecință.
- (10) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexele III și XI la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică începând cu 1 octombrie 2003.

⁽¹⁾ JO L 147, 31.5.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 152, 20.6.2003, p. 8.

⁽³⁾ JO L 273, 10.10.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 117, 13.5.2003, p. 1.

Noua dispoziție de la anexa XI partea A punctul 1 litera (a) subpunctul (ii) la Regulamentul (CE) nr. 999/2001, după cum figurează la punctul 2 din anexa la prezentul regulament, se aplică animalelor sacrificate începând cu 1 octombrie 2003.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 27 iunie 2003.

Pentru Comisie

David BYRNE

Membru al Comisiei

ANEXĂ

Anexele III și XI se modifică după cum urmează:

1. Anexa III se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA III

SISTEMUL DE MONITORIZARE

CAPITOLUL A

I. MONITORIZAREA BOVINELOR

1. Generalități

Monitorizarea bovinelor se realizează în conformitate cu metodele de analiză de laborator descrise la anexa X capitolul C punctul 3.1 litera (b).

2. Monitorizarea animalelor sacrificate pentru consumul uman

- 2.1. Toate bovinele în vârstă de peste douăzeci și patru luni:

— care fac obiectul unei sacrificări speciale în caz de urgență, în sensul articolului 2 litera (n) din Directiva 64/433/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ sau

— sacrificate în conformitate cu anexa I capitolul VI punctul 28 litera (c) la Directiva 64/433/CEE, cu excepția animalelor care nu prezintă semnele clinice ale bolii și sunt sacrificate în cadrul unei campanii de eradicare a bolii,

sunt testate pentru depistarea ESB.

- 2.2. Toate bovinele în vârstă de peste 30 de luni:

— sacrificate în condiții normale pentru consumul uman sau

— sacrificate în cadrul unei campanii de eradicare a bolii, în conformitate cu anexa I capitolul VI punctul 28 litera (c) la Directiva 64/433/CEE dar care nu prezintă semnele clinice ale bolii,

sunt testate pentru depistarea ESB.

- 2.3. Prin derogare de la punctul 2.2 și pentru bovinele născute, crescute și sacrificate pe teritoriul său, Suedia poate decide să examineze numai un eșantion aleatoriu. Acest eșantion cuprinde cel puțin 10 000 de animale pe an.

3. Monitorizarea animalelor care nu sunt sacrificate pentru consumul uman

- 3.1. Toate bovinele în vârstă de peste douăzeci și patru de luni, moarte sau sacrificate, dar nu în următoarele cazuri:

— în vederea distrugerii în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 716/96 al Comisiei ⁽²⁾;

— în cadrul unei epidemii precum febra aftoasă;

— pentru consumul uman,

se testează pentru depistarea ESB.

- 3.2. Statele membre pot decide o derogare de la dispozițiile de la punctul 3.1, în zonele îndepărtate unde densitatea animalelor este redusă și unde nu se asigură o colectare a animalelor moarte. Statele membre care fac recurs la această derogare informează Comisia și transmit lista zonelor respective. Derogarea nu poate acoperi mai mult de 10 % din populația bovină a statului membru.

4. Monitorizarea animalelor achiziționate în vederea distrugerii în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 716/96

- 4.1. Animalele sacrificate în caz de urgență sau declarate bolnave cu ocazia unei inspecții *ante mortem* se testează pentru depistarea ESB.

- 4.2. Animalele în vârstă de peste patruzeci și două de luni, născute după 1 august 1996, fac obiectul unui test de depistare a ESB.

- 4.3. Bovinele dintr-un eșantion aleatoriu cuprinzând cel puțin 10 000 de animale pe an, din animalele care nu sunt vizate la punctul 4.1 sau 4.2, se testează pentru depistarea ESB.

⁽¹⁾ JO L 121, 29.7.1964, p. 2012/64.

⁽²⁾ JO L 99, 20.4.1996, p. 14.

5. Monitorizarea altor animale

În afară de testele menționate la punctele 2 până la 4, statele membre pot decide, în mod facultativ, să efectueze teste pe alte bovine prezente pe teritoriul lor, în special dacă animalele respective provin din țările în care s-au recenzat cazuri indigene de ESB, dacă au consumat hrana potențial contaminată sau dacă au fost născute ori provin din femele infectate cu ESB.

6. Măsurări care urmează testării

- 6.1. Dacă un animal sacrificat pentru consumul uman este selecționat în vederea testării pentru depistarea ESB, aplicarea mărcii de sănătate prevăzută la capitolul XI din anexa 1 la Directiva 64/433/CE nu se poate face pe carcasa animalului respectiv până la primirea buletinului de analiză cu rezultat negativ la testul rapid.
- 6.2. Statele membre pot face recurs la derogări de la dispozițiile de la punctul 6.1, sub rezerva punerii în aplicare a unui sistem oficial de reglementare a activității abatoarelor care să asigure că nici una din părțile animalului examinat care poartă marca de sănătate nu iese din abator până când nu se obține rezultatul negativ la testul rapid.
- 6.3. Toate părțile corpului unui animal testat pentru depistarea ESB, inclusiv pielea, trebuie să rămână sub control oficial, până în momentul primirii buletinului de analiză cu rezultat negativ la testul rapid, afară de cazul în care acestea se distrug în conformitate cu anexa V punctul 3 sau 4.
- 6.4. Toate părțile corpului unui animal găsit pozitiv la testul rapid, inclusiv pielea, se distrug în conformitate cu anexa V punctul 3 sau 4, cu excepția materialelor păstrate pentru registre, în conformitate cu capitolul B partea III.
- 6.5. Dacă un animal sacrificat pentru consumul uman este găsit pozitiv la testul rapid, carcasa acestuia, cel puțin carcasa ce precedă imediat carcasa animalului pozitiv în urma testului și două carcasse care urmează imediat carcasei animalului pozitiv pe aceeași linie de abatorizare se distrug, în conformitate cu dispozițiile de la punctul 6.4.
- 6.6. Statele membre pot face derogări de la dispozițiile de la punctul 6.5, dacă abatorul este dotat cu un sistem de prevenire a contaminării carcaselor între ele.

II. MONITORIZAREA OVINELOR ȘI CAPRINELOR

1. Generalități

Monitorizarea ovinelor și caprinelor se realizează în conformitate cu metodele de analiză de laborator descrise la anexa X capitolul C punctul 3.2 litera (b).

2. Monitorizarea animalelor sacrificate pentru consumul uman

Animalele în vârstă de peste optsprezece luni sau care au mai mult de doi incisivi permanenți erupți prin gingie și care sunt sacrificate pentru consumul uman, sunt testate pe un eșantion de mărimea indicată în tabel. Eșantionul trebuie să fie reprezentativ pentru fiecare regiune și pentru fiecare sezon. Selectarea eșantioanelor are drept scop evitarea unei suprareprezentări a grupului în ceea ce privește originea, specia, vârsta, rasa, tipul de producție sau oricare altă caracteristică. Vârsta animalelor se estimează în funcție de dentiție, de semnele manifeste de maturitate sau alte informații sigure. În măsura posibilului, prelevările de probe multiple, în cadrul aceleiași turme, trebuie evitate.

Statul membru	Mărimea minimă a eșantionului anual Animale sacrificate (!)
Belgia	3 750
Danemarca	3 000
Germania	60 000
Grecia	60 000
Spania	60 000
Franța	60 000
Irlanda	60 000
Italia	60 000
Luxemburg	250
Țările de Jos	39 000

(!) Mărimea eșantionului se calculează astfel încât să se detecteze o prevalență de 0,005 %, cu o certitudine de 95 % la animalele sacrificate în statele membre care sacrifică un număr mare de ovine adulte. În statele membre care sacrifică un număr mic de ovine adulte, mărimea eșantionului se calculează astfel încât să reprezinte 25 % din numărul estimat sau înregistrat de oi reformate, sacrificate în anul 2000.

Statul membru	Mărimea minimă a eşantionului anual Animale sacrificate (1)
Austria	8 200
Portugalia	22 500
Finlanda	1 900
Suedia	5 250
Regatul Unit	60 000

(1) Mărimea eşantionului se calculează astfel încât să se detecteze o prevalență de 0,005 %, cu o certitudine de 95 % la animalele sacrificate în statele membre care sacrifică un număr mare de ovine adulte. În statele membre care sacrifică un număr mic de ovine adulte, mărimea eşantionului se calculează astfel încât să reprezinte 25 % din numărul estimat sau înregistrat de oi reformate, sacrificate în anul 2000.

Un stat membru poate testa un număr de animale mai mic decât cel indicat în tabel, dacă din cele mai recente statistici oficiale privind sacrificările reiese că numărul respectiv este echivalent cu 25 % din oile reformate, sacrificate anual în statul membru în cauză.

3. Monitorizarea animalelor care nu sunt sacrificate pentru consumul uman

Animalele în vârstă de peste optsprezece luni și care au mai mult de doi incisivi permanenți erupți prin gingie, moarte sau sacrificate, dar nu în cazurile următoare:

- în cadrul unei campanii de eradicare a bolii;
- pentru consumul uman,

se testează pe un eşantion de mărimea indicată în tabel. Eşantionul este reprezentativ pentru fiecare regiune și fiecare sezon. Selectarea eşantioanelor are drept scop evitarea unei suprareprezentări a unui grup în ceea ce privește originea, specia, vârsta, rasa, tipul de producție sau oricare altă caracteristică. Vârsta animalului se estimează în funcție de dentiție, de semnele manifeste de maturitate sau alte informații sigure. În măsura posibilului, prelevările de probe multiple în cadrul aceleiași turme trebuie evitate.

Statele membre pot decide excluderea de la eşantionare a zonelor îndepărtate în care densitatea animalelor este redusă și unde nu se asigură colectarea animalelor moarte. Statele membre care fac recurs la această derogare informează Comisia și transmit lista zonelor respective. Derogarea nu poate să cuprindă mai mult de 10 % din populația ovină și caprină a statului membru în cauză.

Statul membru	Mărimea minimă a eşantionului anual Animale moarte (1)
Belgia	450
Danemarca	400
Germania	6 000
Grecia	6 000
Spania	6 000
Franța	6 000
Irlanda	6 000
Italia	6 000
Luxemburg	30
Țările de Jos	5 000
Austria	1 100
Portugalia	6 000
Finlanda	250
Suedia	800
Regatul Unit	6 000

(1) Mărimea eşantionului se calculează astfel încât să se detecteze o prevalență de 0,05 %, cu o certitudine de 95 %, la animalele sacrificate în statele membre cu o populație ovină numeroasă. În statele membre cu o populație mai mică de ovine, mărimea eşantionului se calculează astfel încât să reprezinte 50 % din numărul de animale moarte estimat (mortalitate estimată: 1 %).

4. Monitorizarea turmelor infectate

Începând cu 1 octombrie 2003, animalele în vârstă de peste douăsprezece luni sau care au un incisiv permanent erupt prin gingie și care sunt sacrificate în conformitate cu dispozițiile de la anexa VII punctul 2 litera (b) sau punctul 2 litera (c) se testează pe baza unui eșantion aleator simplu, de mărimea indicată în tabel.

Numărul de animale sacrificate în vârstă de peste douăsprezece luni din turmă	Mărimea minimă a eșantionului ⁽¹⁾
70 sau mai puțin	Toate animalele eligibile
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 sau mai mult	150

⁽¹⁾ Mărimea eșantionului se calculează astfel încât să se poată detecta cel puțin un caz pozitiv, cu o certitudine de 95 %, dacă boala este prezentă cu o prevalență de cel puțin 2 % în rândul populației testate.

5. Monitorizarea altor animale

Pe lângă programele de monitorizare descrise la punctele 2, 3 și 4, statele membre pot efectua, facultativ, și monitorizarea altor animale, în special:

- animalele utilizate pentru producția de lapte;
- animalele care provin din țările în care s-au înregistrat cazuri indigene de EST;
- animalele care au consumat hrană potențial contaminată;
- animalele născute sau provenite din femele infectate cu EST;
- animalele provenite din turme infectate cu EST.

6. Măsurile care urmează testării ovinelor și caprinelor

- 6.1. Dacă un animal sacrificat pentru consumul uman este selectat pentru a fi testat pentru depistarea EST, marca de sănătate prevăzută la capitolul XI din anexa I la Directiva 64/433/CEE nu se aplică pe carcasa animalului respectiv până când nu a fost obținut un rezultat negativ la testul rapid.
- 6.2. Statele membre pot face recurs la derogări de la dispozițiile de la punctul 6.1, sub rezerva punerii în aplicare a unui sistem oficial de reglementare a activității abatoarelor care să asigure că nici una din părțile animalului examinat care poartă marca de sănătate nu iese din abator până când nu se obține rezultatul negativ la testul rapid.
- 6.3. Toate părțile corpului unui animal testat, inclusiv pielea, trebuie să rămână sub control oficial, până în momentul primirii buletinului de analiză cu rezultat negativ la testul rapid, în afară de cazul în care acestea se distrug în conformitate cu anexa V punctul 3 sau 4.
- 6.4. Toate părțile corpului unui animal găsit pozitiv la testul rapid, inclusiv pielea, se distrug în conformitate cu anexa V, punctul 3 sau 4, cu excepția materialelor păstrate pentru registre în conformitate cu capitolul B, partea a III-a.

7. Analiza genotipică

- 7.1. Pentru fiecare caz pozitiv de EST la ovine se determină genotipul proteinei prionului. Cazurile de EST decelate la animalele ale căror genotipuri sunt rezistente la boală (ovinele ale căror genotipuri codifică alanina pe cele două alele cu codon 136, arginina pe cele două alele cu codon 154 și arginina pe cele două alele cu codon 171) se semnalează imediat Comisiei. Dacă este posibil, aceste cazuri trebuie să facă obiectul unei identificări a sușei. Dacă această identificare nu este posibilă, turma de origine, precum și toate celelalte turme care au intrat în contact cu animalul sunt supuse unei supravegheri sporite, în scopul depistării altor cazuri de EST pentru identificarea sușei.
- 7.2. Pe lângă animalele supuse unei analize genotipice, în conformitate cu dispozițiile de la punctul 7.1, trebuie de asemenea să fie stabilit genotipul proteinei prionului la un subeșantion de ovine ales aleator și supuse testului de depistare în conformitate cu dispozițiile de la capitolul A partea a II-a punctul 2. Acest subeșantion reprezintă cel puțin 1 % din eșantionul total pentru fiecare stat membru și constă din cel puțin 100 de animale pe stat membru. Prin derogare, statele membre pot opta pentru analiza genotipică a unui număr echivalent de animale vii cu vârstă similară.

III. MONITORIZAREA ALTOR SPECII DE ANIMALE

Statele membre pot efectua, în mod facultativ, o monitorizare EST la alte specii de animale decât bovinele, ovinele și caprinele.

CAPITOLUL B

I. INFORMAȚIILE CARE TREBUIE SĂ FIGUREZE ÎN RAPOARTELE STATELOR MEMBRE

1. Numărul de cazuri suspectate pe specii de animale supuse unor restricții de deplasare, în conformitate cu articolul 12 alineatul (1).
2. Numărul de cazuri suspectate pe specii de animale supuse unor examene de laborator, în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) și rezultatele examenelor respective.
3. Numărul de turme la care au fost semnalate și examinate cazuri suspectate la ovine și caprine, în conformitate cu articolul 12 alineatele (1) și (2).
4. Mărimea estimată a fiecărei subpopulații menționate la capitolul A partea I punctele 3 și 4.
5. Numărul de bovine testate în cadrul fiecărei subpopulații în conformitate cu partea I din capitolul A punctele 2-5, metoda de selecție a eșantioanelor și rezultatele testelor.
6. Mărimea estimată a subpopulațiilor menționate de capitolul A partea a II-a punctele 2 și 3, reținute pentru eșantionare.
7. Numărul de ovine și caprine și de turme testate, în cadrul fiecărei subpopulații, în conformitate cu partea a II-a din capitolul A punctele 2-5, metoda de selecție a eșantioanelor și rezultatele testelor.
8. Numărul, distribuția pe vârste și repartiția geografică a cazurilor pozitive de ESB și scrapie. Țara de origine a cazurilor pozitive de ESB și scrapie, dacă nu este vorba de țara notificării. Numărul de turme afectate de scrapie și repartiția lor geografică. Pentru fiecare caz de ESB ar trebui să fie indicate anul și, dacă este posibil, luna nașterii.
9. Cazurile pozitive de EST confirmate la alte animale decât bovinele, ovinele și caprinele.
10. Genotipul și, dacă este posibil, rasa fiecărui animal care a făcut obiectul unei prelevări de probe în cadrul fiecărei subpopulații, în conformitate cu partea a II-a de la capitolul A punctele 7.1 și 7.2.

II. INFORMAȚII CARE TREBUIE SĂ FIGUREZE ÎN DOCUMENTUL DE SINTEZĂ AL COMISIEI

Documentul de sinteză se prezintă sub formă de tabele și cuprinde, în cazul fiecărui stat membru, cel puțin informațiile menționate la partea I.

III. REGISTRE

1. Autoritatea competentă consemnează în registre, păstrate timp de șapte ani, următoarele informații:
 - numărul și tipul animalelor supuse unor restricții de circulație, în conformitate cu articolul 12 alineatul (1);
 - numărul și rezultatele examenelor clinice și epidemiologice menționate la articolul 12 alineatul (1);
 - numărul și rezultatele examenelor de laborator menționate la articolul 12 alineatul (2);

- numărul, identitatea și originea animalelor care fac parte din eșantioanele din cadrul programelor de monitorizare menționate la capitolul A și, dacă este posibil, rasa și anamneza;
 - genotipul proteinei prionului, în cazurile pozitive de EST la ovine.
2. Laboratorul care efectuează examenele păstrează, timp de șapte ani, toate documentele referitoare la teste, în special fișele de laborator și, dacă este cazul, blocurile de parafină și fotografiile imunoamprentelor (*Western-Blots*).
2. Anexa XI, partea A, se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA XI

MĂSURILE TRANZITORII MENȚIONATE LA ARTICOLELE 22 ȘI 23

A. Privind materialele specificate cu grad ridicat de risc, carnea recuperată mecanic și tehnicile de sacrificare

1. (a) Următoarele țesuturi sunt desemnate drept materiale specificate cu grad ridicat de risc:
- (i) craniul, cu excepția mandibulei, inclusiv encefalul și ochii, coloana vertebrală, cu excepția vertebrelor coccigene, apofizele transversale ale vertebrelor lombare și toracice și aripile sacrale dar inclusiv ganglionii rahidieni și măduva spinării provenite de la bovinele în vârstă de peste douăsprezece luni, precum și amigdalele, intestinele, de la duoden la rect și mezenterul provenite de la bovinele de toate vârstele;
 - (ii) craniul, inclusiv encefalul și ochii, amigdalele și măduva spinării provenite de la ovinele și caprinele în vârstă de peste douăsprezece luni sau care au un incisiv permanent erupt prin gingie, precum și splina și ileonul provenit de la ovinele și caprinele de toate vârstele.

Vârsta indicată mai sus pentru îndepărtarea coloanei vertebrale poate fi schimbată printr-o modificare a prezentului regulament, luându-se în considerare probabilitatea statistică a apariției ESB la grupele de vârstă respective ale populației bovine comunitare, pe baza rezultatelor monitorizării ESB prevăzute de capitolul A partea I anexa III.

- (b) Pe lângă materialele specificate cu grad ridicat de risc enumerate la punctul (a) sunt desemnate drept materiale specificate cu grad ridicat de risc în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și în Portugalia, cu excepția regiunii autonome Azore, următoarele țesuturi: capul întreg fără limbă, inclusiv creierul, ochii și ganglionii trigemeni; timusul, splina și măduva spinării provenite de la bovinele în vârstă de peste șase luni.
2. Prin derogare de la dispozițiile de la punctul (1) litera (a) subpunctul (i), în conformitate cu procedura menționată la articolul 24 alineatul (2) se poate adopta o decizie de autorizare a utilizării coloanei vertebrale și a ganglionilor rahidieni proveniți de la bovine:

- (a) născute, crescute și sacrificate în state membre în care prin evaluarea științifică s-a constatat că prezența ESB la bovinele indigene este foarte improbabilă sau improbabilă, dar nu exclusă sau
- (b) născute după data aplicării efective a interdicției de hrănire a erbivorelor cu proteine de mamifere și provenite din state membre care au declarat cazuri de ESB la animalele indigene sau în cazul cărora prin evaluarea științifică s-a constatat că prezența ESB la bovinele indigene este probabilă.

Regatul Unit, Portugalia și Suedia pot beneficia de derogarea în cauză, în temeiul probelor prezentate și examinate anterior. Celelalte state membre pot solicita derogarea respectivă dacă prezintă Comisiei dovezi concludente privind punctul (a) sau punctul (b).

Statele membre care beneficiază de această derogare asigură nu numai respectarea dispozițiilor de la anexa III capitolul A partea I, ci și efectuarea unuia din testele rapide autorizate menționate la anexa X capitolul C punctul 4, tuturor bovinelor în vârstă de peste treizeci de luni:

- (i) moarte în exploatare sau în cursul transportului, dar care nu au fost sacrificate pentru consumul uman, cu excepția animalelor moarte în regiuni îndepărtate unde densitatea animalelor respective este redusă și care provin din state membre în care prezența ESB este puțin probabilă;
- (ii) supuse unei sacrificări normale pentru consumul uman.

Derogarea în cauză nu autorizează utilizarea coloanei vertebrale și a ganglionilor rahidieni de la bovinele în vârstă de peste treizeci de luni, care provin din Regatul Unit sau Portugalia, cu excepția regiunii autonome Azore.

Experții Comisiei pot efectua inspecții la fața locului pentru verificarea dovezilor prezentate în conformitate cu articolul 21.

3. Este interzisă utilizarea oaselor de bovine, ovine și caprine pentru producția de carne recuperată mecanic.

4. Nu este permisă lacerarea țesuturilor nervoase centrale cu un instrument alungit sub formă de tijă, introdus în cutia craniană după narcoză, la bovinele, ovinele și caprinele a căror carne este destinată consumului uman sau animal.
5. Este necesar ca materialele specificate cu grad ridicat de risc să fie îndepărtate:
 - (a) în abatoare sau după caz în alte locuri de sacrificare;
 - (b) în secțiile de tranșare, în ceea ce privește coloana vertebrală a bovinelor;
 - (c) după caz, în unitățile intermediare menționate la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ sau la utilizatori și în centrele de colectare autorizate și înregistrate, în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) litera c subpunctele (iv), (vi) și (vii) din regulamentul respectiv.

Dispozițiile menționate anterior nu se aplică materialelor de categoria I destinate hrănirii păsărilor necrofage, în conformitate cu articolul 23 punctul 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1774/2002.
6. Limba bovinelor de toate vârstele destinate consumului uman sau animal se recoltează în abatoare printr-o secțiune transversală către procesul lingual al osului bazihoid.
7. Carnea de pe capul bovinelor în vârstă de peste douăsprezece luni se recoltează în abatoare în conformitate cu sistemul de control validat de autoritatea competentă, în scopul prevenirii unei posibile contaminări a cărnii capului prin țesuturi ale sistemului nervos central. Acest sistem include cel puțin următoarele dispoziții:
 - recoltările se efectuează într-un loc special prevăzut în acest scop, separat din punct de vedere fizic de celelalte părți ale liniei de abatorizare;
 - atunci când capetele sunt îndepărtate de pe transportor sau din cârlige înainte de recoltarea cărnii capului, orificiul frontal și orificiul occipital se etanșează cu un dop etanș și rezistent. Dacă trunchiul cerebral constituie obiectul unei prelevări de probe, în vederea testării de laborator pentru depistarea ESB, orificiul occipital se etanșează imediat după operațiunea respectivă;
 - carnea capului nu se recoltează de pe capetele ale căror ochi sunt deteriorați sau distruși, înainte sau după sacrificare, sau care au suferit deteriorări care pot duce la contaminarea capetelor respective prin țesuturi ale sistemului nervos central;
 - carnea capului nu se recoltează de pe capetele care nu sunt etanșate adecvat, conform prevederilor de la a doua liniuță;
 - fără a aduce atingere regulilor generale de igienă, se stabilesc instrucțiuni de lucru specifice, în scopul prevenirii contaminării cărnii în cursul recoltării, în special în cazul în care dopul amintit la a doua liniuță este distrus sau în cazul în care ochii sunt deteriorați în cursul operațiunii;
 - se pune în aplicare un plan de prelevare de probe, bazat pe un test de laborator, care să permită depistarea țesuturilor sistemului nervos central, în scopul verificării aplicării eficiente a măsurilor destinate limitării contaminării.
8. Prin derogare de la cerințele de la punctul 7, statele membre pot decide să aplice în abatoare un alt sistem de control al recoltării cărnii de pe capul bovinelor, care are drept consecință reducerea echivalentă a nivelului contaminării cărnii respective prin țesuturi ale sistemului nervos central. Se aplică un plan de prelevare de probe, bazat pe un test de laborator, care să permită verificarea aplicării eficiente a măsurilor destinate limitării contaminării. Statele membre care recurg la această derogare transmit Comisiei și celorlalte state membre, în cadrul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, informații privind sistemul lor de control și rezultatele prelevării de probe.
9. Dispozițiile de la punctele 7 și 8 nu se aplică recoltării în abator a limbii în conformitate cu punctul 6 și a cărnii de pe fălci, dacă această operațiune se efectuează fără îndepărtarea capetelor bovinelor de pe transportor sau din cârlige.
10. Prin derogare de la punctele 5 și 7, statele membre pot decide să autorizeze:
 - (a) îndepărtarea măduvei spinării de la ovine și caprine, în secțiile de tranșare special autorizate în acest scop;
 - (b) îndepărtarea coloanei vertebrale din carcase sau părți din carcase în măcelăriile autorizate în mod specific, controlate și înregistrate în acest scop;
 - (c) recoltarea cărnii de pe capul bovinelor în secțiile de tranșare special autorizate în acest scop, în conformitate cu următoarele dispoziții:

Capetele de bovine destinate transportului spre secțiile de tranșare special autorizate pentru recoltarea cărnii capului trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

 - pe durata stocării și a transportului de la abator până la secția de tranșare autorizată în mod specific, capetele se depozitează pe un stelaj;

(1) JO L 273, 10.10.2002, p. 1.

- orificiul frontal și orificiul occipital se etanșează adecvat, cu un dop etanș și rezistent, înainte de îndepărtarea capetelor de pe transportor sau din cărlige, în vederea amplasării pe stelaje. Dacă trunchiul cerebral constituie obiectul unei prelevări de probe, în vederea testării de laborator pentru depistarea ESB, orificiul occipital se etanșează imediat după operațiunea respectivă;
- capetele care nu sunt etanșate adecvat în conformitate cu prevederile de la a doua liniuță sau ale căror ochi sunt deteriorați sau distruși înainte sau după sacrificare sau care au suferit deteriorări care pot duce la contaminarea cărnii capului prin țesuturi ale sistemului nervos central se exclud din transportul către secțiile de tranșare specific autorizate;
- se pune în aplicare un plan de prelevare de probe, bazat pe un test de laborator, care să permită depistarea țesuturilor sistemului nervos central, în scopul verificării aplicării eficiente a măsurilor destinate limitării contaminării.

Recoltarea cărnii de pe capetele bovinelor, în secții de tranșare specific autorizate în acest scop se efectuează în conformitate cu un sistem de control validat de către autoritatea competentă, în scopul prevenirii unei posibile contaminări a cărnii capului. Sistemul respectiv trebuie să includă cel puțin următoarele măsuri:

- toate capetele se supun unui control vizual, înainte de prelevarea cărnii, în scopul depistării semnelor contaminării și al verificării etanșezării lor adecvate;
- carnea capului nu se prelevează de pe capetele neetanșate adecvat, ale căror ochi sunt deteriorați sau care au suferit deteriorări care pot duce la contaminarea cărnii prin țesuturile sistemului nervos central. În plus, dacă se suspectează că există capete de acest fel, carnea nu se prelevează de pe nici un cap;
- fără a aduce atingere regulilor generale de igienă, se stabilesc instrucțiuni de lucru specifice, în scopul prevenirii contaminării cărnii în cursul transportului și al prelevării, în special dacă dopul este distrus sau dacă ochii sunt deteriorați în cursul operațiunii;
- se pune în aplicare un plan de prelevare de probe, bazat pe un test de laborator, care să permită depistarea țesuturilor sistemului nervos central, în scopul verificării aplicării eficiente a măsurilor de limitare a contaminării.

11. Este necesar ca toate materialele specificate cu grad ridicat de risc să fie vopsite sau se marcate, după caz, imediat după îndepărtare și apoi se distrug complet, în conformitate cu dispozițiile menționate în Regulamentul (CE) nr. 1774/2002, în special articolul 4 alineatul (2).

12. Statele membre efectuează frecvent controale oficiale, în scopul verificării aplicării corecte a prezentei anexe și asigură adoptarea de măsuri destinate evitării contaminării, în special în abatoare, secțiile de tranșare sau în alte locuri de unde sunt îndepărtate materialele specificate cu grad ridicat de risc, precum măcelăriile sau unitățile menționate la punctul 5 litera (c).

Statele membre pun în special în aplicare un sistem destinat garantării și verificării că:

- (a) materialele specificate cu grad ridicat de risc utilizate în scopuri autorizate în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) și cu Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 se utilizează numai pentru uzul autorizat;
- (b) materialele specificate cu grad ridicat de risc se distrug în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1774/2002.

13. Statele membre pot decide autorizarea expedierii către un alt stat membru de capete sau carcase conținând materiale specificate cu grad ridicat de risc, dacă statul membru respectiv acceptă să le primească și aprobă aplicarea condițiilor specifice pentru transporturile respective.

Cu toate acestea, semicarcasele sau semicarcasele tranșate în cel mult trei bucăți pentru vânzare en gros și sferturile care nu conțin alte materiale specificate cu grad ridicat de risc în afară de coloana vertebrală, inclusiv ganglionii rahidieni, pot fi importate sau expediate într-un stat membru fără autorizația prealabilă a acestuia din urmă.

14. Se pune în aplicare un sistem de control pentru îndepărtarea coloanei vertebrale, conform dispozițiilor de la punctul 1 litera (a) subpunctul (i). Sistemul respectiv trebuie să includă cel puțin următoarele măsuri:

- (a) dacă nu se solicită îndepărtarea coloanei vertebrale, carcasa sau bucățile pentru vânzare en gros ale carcaselor de bovine care au coloană vertebrală sunt identificate printr-o dungă albastră aplicată pe eticheta menționată de Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;
- (b) numărul de carcase sau de bucăți pentru vânzare en gros ale carcaselor de bovine pentru care se solicită îndepărtarea coloanei vertebrale, precum și numărul celor pentru care nu se solicită îndepărtarea coloanei vertebrale trebuie să fie precizate în mod expres în documentul comercial menționat la articolul 3 alineatul (1) punctul (A) litera (f) din Directiva 64/433/CEE sau, după caz, în documentul menționat în articolul 1 alineatul (2) din Decizia 93/13/CEE a Comisiei ⁽¹⁾;
- (c) măcelăriile păstrează timp de cel puțin un an documentele comerciale menționate la punctul (b).

⁽¹⁾ JO L 9, 15.1.1993, p. 3.

15. (a) Produsele de origine animală enumerate în cele ce urmează sunt supuse condițiilor de import în Comunitate stabilite la punctul (b):
- materialele specificate cu grad ridicat de risc menționate la punctul 1 litera (a);
 - carnea proaspătă: carnea definită în Directiva 64/433/CEE;
 - carnea tocată și preparatele din carne: carnea tocată și preparatele de carne definite în Directiva 94/65/CEE ⁽¹⁾;
 - produsele din carne: produsele din carne definite în directiva 77/99/CEE ⁽²⁾;
 - celelalte produse de origine animală: celelalte produse de origine animală stabilite în Directiva 77/99/CEE;
 - grăsimea topită menționată de Regulamentul (CE) nr. 1774/2002;
 - gelatina menționată de Directiva 92/118/CEE și în Regulamentul (CE) nr. 1774/2002;
 - hrana pentru animale de companie menționată de Regulamentul (CE) nr. 1774/2002;
 - produsele menționate de Regulamentul (CE) nr. 1774/2002;
 - proteinele animale transformate menționate de Regulamentul (CE) nr. 1774/2002;
 - oasele și produsele obținute din oase menționate de Regulamentul (CE) nr. 1774/2002;
 - materialele de categoria a III-a menționate de Regulamentul (CE) nr. 1774/2002.
- Orice referire la «produse de origine animală» desemnează produsele de origine animală enumerate la prezentul punct și nu privesc alte produse de origine animală conținute sau derivate din produsele de origine animală respective.
- (b) În cazul în care produsele de origine animală menționate anterior, care conțin materiale provenite de la bovine, ovine sau caprine, se importă în Comunitate din țări terțe sau din regiuni ale țărilor respective, certificatul de sănătate animală necesar trebuie să fie însoțit de o declarație semnată de autoritatea competentă a țării producătoare, formulată după cum urmează:
- «Prezentul produs nu conține și nu este derivat:
- nici ^(*)
- din materialele specificate cu grad ridicat de risc stabilite de anexa XI partea A din Regulamentul (CE) nr. 999/2001, produse după 31 martie 2001 și nici din carnea recuperată mecanic, obținută de pe oasele bovinelor, ovinelor și caprinelor, produsă după 31 martie 2001. După 31 martie 2001, bovinele, ovinele și caprinele din care derivă produsul nu au fost sacrificate, după narcoză, prin injectarea de gaz în cutia craniană, nici ucise conform cu aceeași metodă și nu au fost sacrificate, după narcoză, prin lacerarea țesutului nervos central cu ajutorul unui instrument alungit, în formă de tijă, introdus în cutia craniană.
- Carcasele întregi, semicarcasele și sferturnile de carcasi importate pot conține coloana vertebrală,
- nici ⁽³⁾
- din materiale de bovine, ovine și caprine, altele decât cele provenite de la animale născute, crescute și sacrificate în următoarele țări:
- Argentina
 - Australia
 - Botswana
 - Brazilia
 - Chile
 - Costa Rica
 - El Salvador
 - Islanda
 - Namibia
 - Nicaragua
 - Noua Zeelandă
 - Panama
 - Paraguay
 - Singapore
 - Swaziland
 - Uruguay
 - Vanuatu.»

⁽¹⁾ Directiva 94/65/CE a Consiliului din 14 decembrie 1994 de stabilire a exigențelor care se aplică producției și introducerii pe piață a cărnii tocate și a preparatelor din carne (JO L 368, 31.12.1994, p. 10).

⁽²⁾ Directiva 77/99/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1976 privind problemele sanitare în domeniul schimburilor intracomunitare de produse de carne (JO L 26, 31.1.1977, p. 85). Directivă astfel cum este modificată ultima dată prin Directiva 97/76/CE a Consiliului (JO L 10, 16.1.1998, p. 25).»

^(*) Se marchează după caz.

⁽³⁾ JO 121, 29.7.1964, p. 2012/64.